

INGENIEUR MALFAIT

(2021)

I

Ingenieur Malfait is gehuwd.

Verder is ir. Malfait klein van gestalte en kan hij met een blik op de verre horizon romantisch uit zijn ogen kijken. Hij kan er niet naar handelen, daarvoor is hij te exact opgeleid.

Ir. Malfait studeerde zwakstroom. Geen sterkstroom, daar is hij de man niet naar. Hij heeft aandacht voor detail en trekt zich graag terug in de wereld in zijn hoofd. Die wereld bestaat uit geordende ledlampjes en geïntegreerde schakelingen en efficiëntie en het geloof in de technische vooruitgang op basis van het verstand.

Ir. Malfait heeft een lichte zenuwtrek, begonnen in de puberteit, maar verder is hij braaf en past hij toe wat hij geleerd heeft op vlak van omgang met andere mensen en het vrouwelijk geslacht in het bijzonder. Moeder Malfait zegt van haar jongen dat hij gemakkelijk leerde.

Ir. Malfait is gehuwd met juffrouw Kesteloot.

Anne-Sophie Kesteloot is opgetrokken uit mammoetbeenderen en opgetuigd met spieren en ander organisch materiaal. Aan de telefoon spreekt Anne-Sophie Kesteloot als een juffrouw, ze verschijnt in levende lijve als een massieve bergketen, een bergmassief.

Anne-Sophie Kesteloot is zwanger van ir. Malfait, die nu haar echtgenoot is. Proficiat voor beiden.

II

Af en toe, op zondag gaan ir. Malfait en juffrouw Anne-Sophie Kesteloot - mevrouw Malfait - wandelen. Hand in hand. Ze doen dat keurig.

Wat enigszins moeilijk valt bij dit wandelen is het aanhouden van een gelijke pas. Links, rechts, samen links, samen rechts. Ze oefenen regelmatig, doen allebei hun best, voor hun relatie. Ze kijken liefdevol naar elkaar wanneer ze weer eens uit de pas zijn. Hij kijkt omhoog en zij kijkt omlaag. Zij op zijn kalende hoofd, hij op haar brede kin. En dan stappen ze liefdevol verder, hand in hand. Hij draagt haar hand als een rosbief.

III

Mevrouw Anne-Sophie is bevallen, van een gewoon kind. Niet te groot, niet te klein, niet te dik, niet te dun. Proficiat aan beiden.

Ir. Malfait draagt van zijn kant een geheim met zich mee. Een geheim dat zelfs voor mevrouw Malfait geheim is gebleven. Hun kennismaking en verloving is inhoudelijk nooit in die richting gegaan. De gedachte aan die richting doet zijn zenuwtrek toenemen, nu het kind er is en hij vader is geworden. Hij stemt extreem links.

Ir. Malfait stemt in eer en geweten en in de beslotenheid van het stemhokje voor de Partij Van De Arbeid. Hij is zelf geen arbeider en zijn plannen dienen door arbeiders uitgevoerd te worden en toch stemt hij op de partij die voor de belangen van de arbeiders opkomt. Het is zijn geheime kleine revolutie. Hij is tegen het kapitaal, in het bijzonder tegen het kapitaal van zijn schijnheilige ouders. - Zijn zenuwtrek neemt toe. – Kapitaal waarover zijn ouders zeer bescheiden doen doch tonen in kleine dingen, die ze hadden kunnen weglaten, en daarbij vergeten dat dat kapitaal een erfenis is, waarvan hun enige verdienste erin bestaat van het nog niet door ramen en deuren te hebben gegoooid. Zo kopen zijn ouders dure kleren die ze dan twintig jaar dragen. Gelukkig groeide ir. Malfait zelf uit zijn kinderkleren. In zijn eigen ogen niet snel genoeg en daarin had hij gelijk. Hij droeg dezelfde korte broek van uitstekende kwaliteit gedurende de volle zes jaren van zijn lagere schooltijd. Althans volgens zijn herinnering. Hij droeg daarop zijn eerste lange broek van uitstekende kwaliteit, die de tien jaar voordien gedragen was door zijn neef en nog niet versleten was. Zijn neef bekeerde zich tot de homoseksualiteit in diezelfde periode, maar ir. Malfait ziet geen verband. Verbanden zien, daarvoor is hij opgeleid, daarin is hij getraind door middel van lange uren wiskunde. Chinees gedrild. Misschien zijn er andere manieren om volwassen te worden maar ir. Malfait stelt zich die vraag niet. Hij is niet kritisch van geest. Hij is ordelijk van geest. Chinees ordelijk. Wanneer hij de Chinezen ziet paraderen, als matrices geordend, dan wordt hij daar net zo rustig van. Toen het tot hem, pas meerderjarig, doordrong dat de Chinezen alles gemeenschappelijk bezitten en de partij van de arbeid het Chinese gedachtengoed genegen is, in het bijzonder het communisme, dat van Mao, stemde hij voor de eerste maal in zijn leven voor de Partij Van De Arbeid. Er gebeurde niets. Dat bleef ir. Malfait de daaropvolgende verkiezingen tot op heden volhouden. Met hetzelfde resultaat.

Anne-Sophie stemt voor de katholieke partij. Die partij noemt zich niet langer katholiek, maar welk ander geloof zou het dan wel zijn, vraagt ir. Malfait zich met zijn analytisch verstand af. Haar stemgedrag had Anne-Sophie hem verteld. Maar hij had het al eerder geraden. Anne-Sophie hing namelijk in elke kamer van hun nieuwe woning één kruisje, boven de deur. Als ingenieur vroeg ir. Malfait zich af waarom ze de ene deur uitverkoos boven de andere, in die kamers met meerdere deuren. Hij dacht dat ze die deur uitkoos waar ze het meest doorheen gingen. Dat bleek niet te kloppen. Vervolgens meende hij op basis van observatie dat ze die deur koos waarboven de genagelde Christus, hoofd op de borst en overleden, het gebeuren in de kamer het best kon gadeslaan. Hij vond dat leuk en was blij dat Anne-Sophie humor had. Want dat heeft ze. Ook al is ze katholiek van thuis uit, stemt ze voor de katholieke partij en heeft ze een zware voet, ze heeft humor. Misschien heeft dat hem wel over de streep getrokken. Haar humor, die volgens ir. Malfait als van een elfje zo licht en spitsvondig is. Dat heeft hij tegen haar gezegd en ze begon te blozen.

IV

Het kind is al drie wanneer ir. Malfait tot het inzicht komt dat de humor van zijn Anne-Sophie eerder een zwak of foutief circuit in haar hersenen betreft. Zijn echtgenote gebruikt namelijk in haar spreken niet de juiste woorden, maar de woorden die bij benadering tot hetzelfde register behoren en daar kan ze dan hartelijk om lachen, wanneer ir. Malfait er haar op wijst. Ze kan bijvoorbeeld zeggen ‘ik ga de pan op de koelkast zetten’. Ir. Malfait weet dan dat ze iets met een pan gaat doen of met een kookpot, iets binnen dat register, en ook iets met een keukentoestel. Bij dit voorbeeld nu weet ir. Malfait al dat ze de pan op de kookplaat gaat zetten. Ze hebben een inductie kookplaat. Of een ander voorbeeld, dat ze ‘de reservekleertjes voor het kind in de kelder heeft opgeslagen’, wat dan weer de zolder betreft.

Dat is voor ir. Malfait een leuk spelletje dat hem weliswaar minder goed afgaat wanneer zijn zenuwen hem parten spelen. Hij kan zijn werk en zijn privéleven nochtans goed gescheiden houden, vindt hij zelf. Hij kan eigenlijk alles goed gescheiden houden. Hij heeft eerder moeite met verbinden. Daar zitten de uren analytische wiskunde zeker voor iets tussen. Verbinden brengt hem tijdens zijn mijmeringen terug bij het communisme. Zenuwtrek. Alles met alles, allen met allen verbonden. Solidariteit. Verbonden circuits. Gezamenlijke strijd. Wanneer hij zo in de zetel zit te mijmeren, terwijl Anne-Sophie in de keuken heen en weer draaft, maakt hij een kleine vuist.

Mevrouw Malfait naait kleertjes voor het kind, kiest patronen en stoffes in kirrende samenspraak met haar moeder. Mevrouw Kesteloot, zijn schoonmoeder, is een jong meisje op leeftijd. Ze herleeft in afwezigheid van mijnheer Kesteloot en bij het horen van de quickstep en de chachacha.

Anne-Sophie werkt de kleertjes fijn af binnen de marge van haar fijne motoriek. Ir. Malfait zit in zijn zetel te mijmeren en naar het sport te kijken.

Behalve een afgetraind verstand heeft ir. Malfait nu eenmaal geen verbeelding en geen enkel talent. Zijn talentengrafiek is vlak als een biljartlaken, vlak als de polders bij de Noordzee, waar het zo hard kan waaien. Ir. Malfait heeft geen last van een talent, wat hem, wanneer hij niet aan zijn geheim denkt, tot een rustig en tevreden man maakt, standvastig in huis en relatie, in vrede met zijn leven en dat van de anderen. Dat mensen zonder talenten eerder saai zijn en beperkte interesses hebben, kan kloppen, maar daar hebben zijzelf geen last van.

Hoe heerlijk moet het zijn om 's morgens tevreden op te staan en 's avonds tevreden te gaan slapen, vredig beschut tegen de kille Noorderwind achter de brede rug van Anne-Sophie Kesteloot, die aan de kant van het open raam slaapt. Ze is mijn stormvloedkering, denkt ir. Malfait en slaapt vredig in.